

Sygn. akt IV U 43/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojteczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 maja 2014r. w S.

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. K. przysługuje prawo do emerytury od dnia 13 listopada 2013 roku.

Sygn. akt: IV U 43/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 grudnia 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił A. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych przyjął okresy zatrudnienia 13.10.1972 -19.04.1978 (z wyłączeniem służby wojskowej), od 01.08.1980-31.08.1985, od 25.11.1985 -30.06.1986, od 01.07.1986-15.02.1989, od 22.01.1990-29.02.1992 (z wyłączeniem zwolnień lekarskich po 14.11.1991 r.) łącznie 13 lat, 8 miesięcy i 11 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że niezasadnie organ rentowy nie uznał mu okresu pracy w warunkach szczególnych w PPUH (...) Sp. jawna J. P. (1), J. P. (2) w M. w okresie od 01.10.1994 r. do 31.12.1994 r. oraz od 23.01.1995 r. do 17.10.1995 r. na stanowisku betoniarza oraz okresu zatrudnienia w K. P.H.U. (...) – K. K. w M. od 01.09.1994 r. do 30.09.1994 r. na stanowisku betoniarza i na tę okoliczność złożył dwa świadectwa pracy w warunkach

szczególnych. Ponadto ubezpieczony podniósł również, że organ rentowy niezasadnie odliczył od stażu pracy w warunkach szczególnych okres, w którym wymieniony odbywał zasadniczą służbę wojskową, co jest sprzeczne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 06.04.2006 r. w sprawie III UK 5/06 oraz niezasadnie nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Zespole (...) w S. w okresie od 20.02.1989 r. do 12.12.1989 r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako operator żurawi (odwołanie k.2-3).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na skutek rozpatrzenia odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 12 grudnia 2013 r. uznał odwołanie za zasadne w części i na tej podstawie zmienił w części zaskarżoną decyzję decyzją z dnia 9 stycznia 2014 r. zaliczając ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresy zatrudnienia ubezpieczonego od 01.09.1994 r. do 30.09.1994 r., od 01.10.1994 r. do 31.12.1994 r. oraz od 23.01.1995 r. do 17.10.1995 r., co spowodowało uznanie przez organ rentowy stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 6 miesięcy i 18 dni. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu jedynie okresu zatrudnienia w (...) Zespole (...) w S. w okresie od 20.02.1989 r. do 12.12.1989 r., wskazując że w postępowaniu przed organem rentowym zeznania świadków nie mogą stanowić środka dowodowego na potwierdzenie okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.8).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 29 października 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat, 6 miesięcy i 6 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat, 9 miesięcy i 27 dni, a okresy nieskładkowe 1 rok, 8 miesięcy i 9 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił łącznie staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 6 miesięcy i 18 dni. Z uwagi na brak wymaganego ustawą 15 – letniego stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 12 grudnia 2013 r., a następnie po częściowym uwzględnieniu odwołania decyzją z dnia 9 stycznia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 12.12.2013 r. – k.29, decyzja z dnia 9.01.2014 r. – 31 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od 13.10.1972 r. do 19.04.1978 r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w M. na stanowisku maszynisty żurawi wieżowych i w okresie tego zatrudnienia od 24.10.1973 r. do 01.11.1975 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadcstwo pracy k.7 akt organu rentowego).

Ubezpieczony w okresie od 20 lutego 1989 r. do 12 grudnia 1989 r. był zatrudniony w (...) Zespole (...) w S. (świadcstwo pracy k.20). Ubezpieczony złożył podanie o zatrudnienie u wskazanego pracodawcy na stanowisku operatora koparki lub żurawi wieżowych (podanie z dnia 17.02.1989 r. – akta osobowe) załączając uprawnienia maszynisty ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, z których wynika, że ubezpieczony nabył prawo do obsługi żurawi wieżowych 23.10.1981 r., a do obsługi koparki od 17.05.1986 r. (uprawnienia maszynisty ciężkich maszyn budowlanych i drogowych – akta osobowe). Ubezpieczony dnia 13.02.1989 r. uzyskał zaświadczenie lekarskie o zdolności wykonywania pracy jako operator koparki – ładowarki (zaświadczenie lekarskie z dnia 13.02.1989r. – akta osobowe). Dnia 20 maja 1989 r. pomiędzy (...) Zespołem (...) została zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony, na podstawie której ubezpieczony został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora (umowa o pracę z dnia 20.05.1989 r. – akta osobowe). (...) Zespół (...) w S. zajmował się budownictwem mieszkaniowym i ubezpieczony pracował na budowie jako operator sprzętu ciężkiego tj. operator żurawia wieżowego i operator koparko-ładowarki „Białoruś”. Każdego dnia rano dystrybutor sprzętu wydawał dyspozycję na jakim sprzęcie danego dnia ubezpieczony pracował. Każdy z operatorów miał swój sprzęt przydzielony i ubezpieczony ze względu na posiadane uprawnienia miał przydzieloną koparko – ładowarkę „Białoruś” i żurawia wieżowego. To na jakim sprzęcie danego dnia ubezpieczony pracował zależało od zapotrzebowania na budowie. Głównie ubezpieczony pracował jako operator żurawia wieżowego wykonując takie czynności na budowie jak: rozładowanie materiałów budowlanych, stawianie

ścian, podawanie materiałów budowlanych do ich zmontowania. Jako operator koparko – ładowarki pracował jak zachodziła taka potrzeba na budowie i dystrybutor wydał ubezpieczonemu polecenie pracy na tej maszynie. Pracę operatora sprzętu ciężkiego – żurawia i koparko – ładowarki ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...) Zespołem (...) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków: A. L. k. 24v-25, M. M. k.25, zeznania ubezpieczonego k.25v).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k. 2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 13 listopada 2013 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ostatecznie po częściowym uwzględnieniu odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od zaskarżonej decyzji organ rentowy uznał ubezpieczonemu staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 6 miesięcy i 18 dni. Kwestią sporną pozostało tylko ustalenie czy okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Zespołem (...) w okresie od 20.02.1989 r. do 12.12.1989 r. stanowi pracę w warunkach szczególnych. Ubezpieczony podnosił, że do pracy w warunkach szczególnych powinien być zaliczony wskazany okres zatrudnienia (tj. 9 miesięcy i 21 dni).

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanym przez ubezpieczonego okresie wymienionym powyżej pracował on jako operator żurawia wieżowego i koparko – ładowarki stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym 15 lat, 4 miesiące i 9 dni (tj. 14 lat, 6 miesięcy i 18 dni plus 9 miesięcy i 21 dni). W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze operatora żurawia wieżowego i koparko-ładowarki „Białoruś” w wymienionych powyżej zakładzie pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A, Dziale V poz. 3 pkt 1 i 5 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty - maszynista koparek i ładowarek jednonaczyniowych i wielonaczyniowych oraz operator żurawi wieżowych.

Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał pracę operatora żurawia i koparko – ładowarki pracując na budowie, co jest zgodne z posiadanymi przez niego kwalifikacjami oraz stanowiskiem pracy wynikającym z umowy o pracę – „operator”. Wykonywał tę pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: A. L. (k.24v-25), M. M. (k.25), zeznania ubezpieczonego (k.25v). Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac na stanowisku operatora sprzętu ciężkiego w (...) Zespole (...) w S.. Wymienieni świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym u wskazanego pracodawcy w tym samym czasie co ubezpieczony i tak jak on pracowali na budowie jako operatorzy sprzętu ciężkiego. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych ubezpieczonego.

Odnosząc się do kwestii zaliczenia do stażu pracy okresu odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej w okresie od 24.10.1973 r. do 01.11.1975 r. to niniejszy okres również powinien być zaliczony do stażu pracy w warunkach szczególnych. Jednocześnie Sąd Najwyższy powyższą kwestie rozstrzygnął w uchwale z dnia 16 października 2013 r. w sprawie II UZP 6/13, gdzie stwierdził, że „czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się - na warunkach wynikających z tego przepisu - do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).”. Wobec powyższego do pracy w warunkach szczególnych powinien być zaliczony również okres od 24.10.1973r. do 01.11.1975 r. czyli 1 rok, 11 miesięcy i 23 dni. Powyższe powoduje, że ubezpieczony udowodnił łącznie staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 17 lat, 4 miesięcy i 2 dni

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. K. przysługuje prawo do emerytury od (...) tj. od daty ukończenia przez ubezpieczonego 60-tego roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.